Lietas Nr. C33455312
Lietas arhīva Nr. CA-0251-17/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 12.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Inta Jēkabsone,
tiesneši Sarmīte Vamža, Uldis Danga,
ar tiesas sēdes sekretāri Ullu Ābolu,
piedaloties zvērinātam advokātam Valerijam Andrejevam, zvērināta advokāta palīdzei Laumai Balodei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ par kustamas mantas pirkuma līguma un darījuma konta līguma izpildi un /pers. D/ pretprasībā pret /pers. C/ par pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu vai tā atcelšanu, pirkuma maksas atprasīšanu ar trešajām personām AS "SEB banka" un /pers. E/ sakarā ar /pers. D/ un /pers. C/ apelācijas sūdzībām par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 25.maijā /pers. C/ (turpmāk - prasītāja) cēlusi prasību pret /pers. D/ (turpmāk – atbildētāja) par kustamas mantas pirkuma līguma, darījuma konta līguma saistību izpildi, ar trešajām personām AS "SEB banka", /pers. E/.

Prasītāja norādījusi, ka 2011.gada 13.janvārī starp atbildētāju, prasītāju un /pers. F/ noslēgts līgums par kustamas mantas pirkumu un dzīvojamo telpu īres līguma atcelšanu. Pamatojoties uz šo līgumu, 2011.gada 17.janvārī prasītāja, atbildētāja un AS „SEB banka" noslēgušas darījuma konta apkalpošanas līgumu, kam tā paša gada 20.janvārī pievienotas divas vienošanās.

Darījuma konta apkalpošanas līgums un tam pievienotās vienošanās noslēgtas ar mērķi, lai atbildētāja varētu veikt 2011.gada 13.janvārī noslēgtajā līgumā paredzēto maksājumu Ls 20 000 apmērā par kustamas mantas pirkumu.

Prasītāja norādījusi, ka viņa no savas puses ir izpildījusi visus no pirkuma līguma un darījuma konta apkalpošanas līguma izrietošos pienākumus. Savukārt atbildētāja darījumu kontā nav iemaksājusi Ls 10 000, tāpēc prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētājas minēto summu un atzīt prasītājai tiesības no šīs summas saņemt likumiskos 6% gadā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1425., 1587., 1590., 1765.pantu.

2014.gada 9.jūnijā atbildētāja cēlusi pretprasību par 2011.gada 13.janvārī starp pusēm noslēgtā kustamās mantas pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu vai tā atcelšanu un Ls 10 000 piedziņu no prasītājas.

Atbildētāja pretprasībā norādījusi, ka pirkuma līgums noslēgts piespiešanas rezultātā, prasītāja ir pārdevusi viņai nepiederošu mantu, noslēdzot fiktīvu darījumu, kas ir pretrunā Civillikuma 1415.pantam un 2003.pantam. No pirkuma līguma ir redzams, ka prasītāja faktiski ir pārdevusi nekustamā īpašuma neatdalāmos piederumus (žogu ar vārtiem, iebūvētas mēbeles, santehniku u.c.), kā arī priekšmetus, kurus viņa ir atzinusi par viņai nepiederošiem.

Prasītāja draudējusi veikt darbības, kas nepieļautu atbildētājas ievešanu nekustamā īpašuma valdījumā vai tās būtisku apgrūtināšanu un aizkavēšanu. Atbildētājas ieskatā prasītājas darbības kvalificējamas kā draudi Civillikuma 1463.panta izpratnē, tādēļ tās ietekmē darījuma spēku.

Prasītājas izteiktie draudi ir atzīstami par prettiesīgiem, jo spaidu rezultātā ir ticis noslēgts fiktīvs pirkuma līgums. Atbildētājai nebija iemesla pirkt no prasītājas mantu, kuru viņa ieguvusi izsolē kā nekustamā īpašuma blakus lietas un neatdalāmos piederumus.

Ņemot vērā prasītājas izteiktos draudus, atbildētājai bija jāizvēlas starp prasītājas pieprasītās summas samaksu, noslēdzot fiktīvu pirkuma līgumu, vai iesaistīties tiesiskos strīdos ar prasītāju uz nenoteiktu laiku, iztērējot būtiskus līdzekļus gan juridiskās palīdzības saņemšanai savu interešu pārstāvībai, gan sedzot zvērināta tiesu izpildītāja izdevumus saistībā ar ievešanu valdījumā, gan ciešot citus zaudējumus sakarā ar to, ka viņai nebūtu iespējas izmantot viņai piederošo nekustamo īpašumu.

Atbildētāja norādījusi, ka daļu no pirkuma maksas Ls 10 000 apmērā prasītāja saņēmusi un 2011.gada 13.janvāra pirkuma līguma atzīšanas par spēkā neesošu vai atcelšanas gadījumā šī naudas summa pie prasītājas atradīsies nepamatoti, tāpēc atbildētājai ir pamats to atprasīt.

Pretprasība pamatota ar Civillikuma 1415., 1427., 1440., 1463., 1464., 1465., 1467., 2003., 2398. pantu un 2040.panta 1.punktu.

2015.gada 15.aprīlī, papildinot pretprasību, atbildētāja norādījusi, ka apstrīdētā 2011.gada 13.janvāra līguma 5.4.punktā norādīts, ka gadījumā, ja atbildētāja šā līguma 1.2.punktā noteikto pirkuma maksu Ls 20 000 neiemaksā darījuma kontā šī līguma 3.1.punktā noteiktajā termiņā (trīs darba dienu laikā pēc darījuma konta atvēršanas), šis līgums tiek uzskatīts par atceltu un turpmāk tam nav nekādu tiesisku seku. Atbildētāja vērš tiesas uzmanību uz faktu, ka viņas samaksātie Ls 10 000 nav iemaksāti darījuma kontā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedumu prasība par kustamas mantas pirkuma līguma un darījuma konta līguma saistību izpildi atstāta bez izskatīšanas. Atbildētājas pretprasība par 2011.gada 13.janvāra kustamas mantas pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu vai atcelšanu un naudas piedziņu noraidīta. No prasītājas par labu valstij piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9,85 EUR un no atbildētājas 9,84 EUR.

Pie apstākļiem, kad prasītājas pārstāvis atkārtoti nav ieradies uz tiesas sēdi, nav ziņojis tiesai par savas neierašanās iemesliem un nav lūdzis izskatīt lietu viņa prombūtnē, tiesa atzinusi, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 220.pantu prasība atstājama bez izskatīšanas.

Tiesa nodibinājusi, ka 2011.gada 13.janvārī atbildētāja kā pircēja no vienas puses, prasītāja kā pārdevēja vai izīrētāja no otra puses un /pers. F/ kā īrnieks no trešās puses noslēguši līgumu par kustamas mantas pirkumu un dzīvojamo telpu īres līguma atcelšanu.

Saskaņā ar minētā līguma 1.1.punktu pircēja nopirkusi un pārdevēja pārdevusi pārdevējai piederošo kustamo mantu, kas atrodas pircējai

piederošajā nekustamajā īpašumā /adrese A/ (turpmāk – nekustamais īpašums). Kustamās mantas saraksts ir pievienots līgumam un ir tā neatņemama sastāvdaļa. Kustamās mantas pirkuma cena noteikta Ls 20 000 apmērā. Puses līgumā vienojušās par darījuma konta atvēršanu, kur ieskaitāma pirkuma maksa.

Tiesa atzinusi, ka atbildētāja, parakstot līgumu, 5.1.punktā apliecinājusi, ka viņai ir saprotams līguma saturs, nozīme un sekas, tas noslēgts labprātīgi, bez maldības vai viltus, atbilstoši visu pušu interesēm.

Atsaucoties uz Civillikuma 1427., 1431., 1440.pantu, 2040.panta 1.punktu, 1463., 1464., 1465., 1466., 1467.pantu, tiesa konstatējusi, ka lietā pierādījumi tam, ka atbildētāja 2011.gada 13.janvāra līgumu par kustamas mantas pirkumu būtu noslēgusi maldības, viltus vai spaidu ietekmē, vai prasītājas ļaunprātīgas rīcības rezultātā, nav iegūti.

Tiesas ieskatā, atbildētājas argumenti par prasītājas draudiem nav atzīstami par tādiem, kuru ietekmē pilngadīgām, rīcībspējīgām personām būtu pamats justies tikt apdraudētām, lai uzņemtos nepamatotas saistības, nevis tiesiskiem līdzekļiem risinātu strīdus situāciju, aizsargājot savas tiesības un tiesiskās intereses.

Tiesa, izvērtējot visas procesuālās darbības saistībā ar nekustamā īpašuma atsavināšanu izsolē, atzinusi, ka prasītāja savu tiesību un interešu aizsardzībai ir izmantojusi likumā paredzētās aizsardzības iespējas. Tiesas ieskatā šādu prasītājas rīcību, pārsūdzot zvērināta tiesu izpildītāja darbības izpildu lietas ietvaros, gan arī tiesas nolēmumus, nevar atzīt par spaidiem Civillikuma 1463.panta izpratnē.

Tiesa nodibinājusi, ka 2011.gada 17.janvārī atbildētāja parakstījusi darījuma konta apkalpošanas līgumu, saskaņā ar kuru viņa trīs darba dienu laikā pēc darījuma konta līguma noslēgšanas apņēmusies ieskaitīt darījuma kontā naudas līdzekļus Ls 20 000 apmērā, lai veiktu norēķinu ar prasītāju saskaņā ar 2011.gada 13.janvāra līgumu par kustamas mantas pirkumu un dzīvojamo telpu īres līguma atcelšanu. 2011.gada 20.janvārī atbildētāja parakstījusi vēl vienu darījuma konta apkalpošanas līgumu, saskaņā ar kuru darījumu kontā līdz 2011.gada 11.februārim bija jāieskaita Ls 10 000. 2011.gada 14.februārī puses parakstījušas pieņemšanas – nodošanas aktu par līguma pielikumā norādītas mantas nodošanu atbildētājai.

Pamatojoties uz minēto, tiesa secinājusi, ka atbildētājas rīcība un noslēgto līgumu kopums pierāda viņas gribu noslēgt ar prasītāju līgumu par kustamas mantas pirkumu.

Tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka slēdzot apstrīdēto darījumu, atbildētāja nav apzinājusies savu rīcību un darījuma būtību, ka līgums par kustamas mantas pirkumu būtu parakstīts spaidu ietekmē, jo atbildētājas apgalvojumi neapstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Tā kā atbildētāja pati labprātīgi noslēgusi līgumu par kustamas mantas pirkumu, piekritusi pirkuma līguma un darījuma konta līgumu nosacījumiem un iemaksājusi pusi no pirkuma maksas, tiesa uzskatījusi, ka atbildētājas arguments, ka Ls 10 000 pie prasītājas atrodas nepamatoti, nav pamatots, līdz ar ko nav pamata šīs summas piedziņai no prasītājas.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu, tiesa atzinusi, ka konkrētajā gadījumā nav pamata 2011.gada 13.janvāra līguma par kustamas mantas pirkumu atzīšanai par spēkā neesošu vai atcelšanai atbilstoši tā 5.4.punktam, jo no līguma izriet, ka pirkuma maksas ieskaitīšana vai neieskaitīšana darījuma kontā ir bijusi atkarīga no atbildētājas gribas un pušu starpā pastāvējis strīds par šīs summas iemaksu.

Par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedumu atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību, norādot, ka tiesa atbildētājas pretprasību noraidījusi bez pietiekama pamata.

Atbildētāja nepiekrīt tiesas atzinumam, ka prasītājas darbības, pārsūdzot tiesu izpildītāja darbības un tiesas nolēmumus, ir tikai un vienīgi savu tiesību un interešu aizsardzība, izmantojot likumā paredzētās aizsardzības iespējas.

To, ka minēto tiesību izmantošana notikusi ļaunprātīgi un ar mērķi ietekmēt atbildētājas gribu, apliecina kustamās mantas pirkuma līgums par mantu, kas prasītājai nepieder. Šī manta jau bija nonākusi atbildētājas īpašumā vai arī piederēja prasītājas iemitinātajam īrniekam.

Uzsākot lēmumu pārsūdzību, prasītāja aizkavējusi atbildētājas ievešanu nekustamā īpašuma valdījumā par sešiem mēnešiem, līdz ar to atbildētājai bijis pamats ticēt prasītājas draudiem iesaistīt viņu tiesiskos strīdos uz nenoteiktu laiku un izvēlēties, vai slēgt fiktīvu pirkuma līgumu vai turpināt tiesāšanos un ciest zaudējumus.

Tiesa apstrīdēto pirkuma līgumu nav vērtējusi Civillikuma 1415. un 2003.panta aspektā un nav ņēmusi vērā, ka prasītāja pārdevusi nekustamā īpašuma neatdalāmos piederumus.

Līguma izpilde vienmēr ir atkarīga no līgumslēdzēju gribas un likums neaizliedz atceļoša nosacījuma iekļaušanu līguma noteikumos, kā arī pieļauj pusēm pielīgt arī tiesību uz vienpusēju atkāpšanos no līguma. Abos gadījumos līgums tiek uzskatīts par nepastāvējušu un pusēm ir jāatdod tas, ko tās ir saņēmušas viena no otras.

Nav strīda par faktu, ka prasītāja daļu no pirkuma maksas Ls 10 000 apmērā ir saņēmusi. Šī summa prasītājai ir jāatdod atbilstoši Civillikuma 2389.pantam.

Par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis arī prasītājas pilnvarotais pārstāvis, lūdzot prasību izskatīt pēc būtības.

Apelācijas sūdzībā atkārtoti izklāstīti prasības pieteikumā minētie argumenti, norādot, ka pirmās instances tiesai bija jāpieņem lēmums gan par prasību, gan pretprasību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 221.pantam par lēmumu atstāt prasību bez izskatīšanas var iesniegt blakus sūdzību, par ko apstrīdētajā tiesas nolēmumā nekas nav minēts, bet noteikta tiesība pārsūdzēt spriedumu apelācijas kārtībā 20 dienu laikā. Tas nozīmē, ka prasība tomēr tika izskatīta pēc būtības un ir pārsūdzama apelācijas kārtībā, kādā pārsūdzami tiesas spriedumi, nevis tiesas lēmumi.

Ņemot vērā, ka pretprasība atbilstoši Civilprocesa likuma 136.panta ceturtajai daļai izskatāma kopā ar prasību, ir pārkāpts sacīkstes princips, jo bez prasības nevar pastāvēt pretprasība.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību un apstiprināja, ka pirmās instances tiesas sēdēs nav piedalījies neattaisnotu iemeslu dēļ.

Atbildētājas pilnvarotā pārstāve uzturēja apelācijas sūdzību.

Trešās personas AS "SEB banka" pārstāve norādīja, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pareizs, tā atcelšanai vai grozīšanai nav pamata.

Uz apelācijas instances tiesas sēdi nav ieradusies trešā persona /pers. E/. Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka par tiesas sēdes laiku un vietu trešajai personai paziņots Civilprocesa likuma 56.panta kārtībā. Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzinusi, ka lieta izskatāma bez trešās personas klātbūtnes.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies pušu paskaidrojumus, izvērtējusi abu apelācijas sūdzību motīvus, pārbaudījusi un novērtējusi lietai pievienotos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir atstājama bez izskatīšanas, savukārt pretprasība – noraidāma.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic: ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir

pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai.

Novērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma motīvus un to atbilstību lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums prasības atstāšanai bez izskatīšanas un pretprasības noraidīšanai ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem, apelācijas instances tiesas spriedumā nav norādāmi Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktie apsvērumi.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas pārstāvja apelācijas sūdzības argumenti nav pamatoti turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 220.pantu tiesa var atstāt prasību bez izskatīšanas, ja prasītājs vai viņa pārstāvis atkārtoti neierodas tiesā un nav lūdzis izskatīt lietu viņa prombūtnē.

Uzturot apelācijas sūdzību, prasītājas pārstāvis apstiprinājis, ka viņa nepiedalīšanās pirmās instances tiesas sēdēs nav attaisnota.

Pastāvot šādam apstāklim, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti atstājusi prasību bez izskatīšanas.

Fakts, ka šo procesuālo nolēmumu pirmās instances tiesa iekļāvusi spriedumā un tā pārsūdzēšanas kārtību un termiņu noteikusi atbilstoši Civilprocesa likuma 415.pantam, nav pamats secinājumam, ka prasība ir izskatīta pēc būtības. Civilprocesa likums, gadījumos, kad lieta tiek izskatīta pēc būtības, neaizliedz ar tiesas spriedumu izlemt arī procesuālus jautājumus.

Savukārt prasības atstāšana bez izskatīšanas automātiski neizslēdz pretprasības izskatīšanu, jo, kādu iemeslu dēļ atkrītot prasībai, pretprasībā iekļautais prasījums iegūst patstāvīgu raksturu.

Civilprocesa likuma 426.panta otrā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesas sēdē. Arī Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 30.septembra spriedumā lietā Nr.SKC-222/2009 norādījis, ka lietu izskatīšana pēc būtības notiek divās – pirmās un apelācijas instances tiesā, kad tiek pārbaudīti pierādījumi, konstatēti fakti, uz kuriem pamatoti pušu prasījumi un iebildumi, kuriem ir nozīme lietā, kā arī dots konstatēto lietas apstākļu juridiskais novērtējums un piemēroti attiecīgi normatīvie akti; apelācijas instances tiesa atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta otrajai daļai nav tiesīga skatīt lietu pēc būtības, ja tā pēc būtības nav izskatīta pirmās instances tiesā.

Civillietu tiesas kolēģija vērš prasītājas uzmanību uz Civilprocesa likuma 222.pantu, saskaņā ar kuru, gadījumā, ja prasība atstāta bez izskatīšanas, viņa ir tiesīga no jauna iesniegt prasības pieteikumu tiesā, ievērojot likumā noteikto kārtību.

Nav strīda par faktu, ka 2010.gada 17.martā rīkotajā izsolē atsavināts prasītājai piederošais nekustamais īpašums un izsoles rezultātā to ieguvusi atbildētāja.

No lietas materiāliem redzams, ka nekustamais īpašums pirms tā atsavināšanas izsolē bijis izīrēts (lietas 84-22.lapa).

2011.gada 13.janvārī puses un nekustamā īpašuma īrnieks parakstījuši trīspusēju līgumu, saskaņā ar kuru prasītāja un atbildētāja vienojušās par nekustamajā īpašumā atrodošās kustamās mantas pirkšanu un pirkuma cenu, savukārt prasītāja ar īrnieku vienojusies par īres līguma pirmstermiņa izbeigšanu ar šī līguma parakstīšanas dienu, proti, 2011.gada 13.janvāri.

Puses, nosakot kustamās mantas sarakstu par līguma neatņemamu sastāvdaļu, vienojušās par kustamās mantas pirkuma maksu Ls 20 000 apmērā (lietas 13.lapa). Izvērtējot kustamās mantas sarakstu, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā tajā nav iekļauta neviena pozīcija, kura Civillikuma 859.panta izpratnē būtu atzīstama par ēkas piederumu un atrastos ar to pastāvīgi sakarā.

Atbildētāja atbilstoši Civilprocesa likuma 93.pantam nav iesniegusi pierādījumus tam, ka 2011.gada 13.janvārī parakstītā kustamas mantas pirkuma līgumā minētā kustamā manta ir iekļauta nekustamā īpašuma novērtēšanas aktā un izsolē pārdota kā nekustamā īpašuma piederums, proti, ka pēc izsoles šī manta vairs nepiederēja prasītājai.

2011.gada 17.janvārī puses un AS "SEB banka" parakstījušas darījuma konta apkalpošanas līgumu, saskaņā ar kuru pirkuma maksa Ls 20 000 atbildētājai darījumu kontā bija jāieskaita trīs darba dienu laikā pēc šī līguma noslēgšanas (lietas 14.-16.lapa).

2011.gada 20.janvārī puses vienojušās par grozījumiem darījuma konta apkalpošanas līgumā (lietas 17.lapa), saskaņā ar ko atbildētājai trīs dienu laikā darījuma kontā bija jāieskaita Ls 10 000. Šo saistību atbildētāja ir izpildījusi 2011.gada 20.janvārī (lietas 220.lapa).

Pastāvot šādiem apstākļiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja 2011.gada 13.janvāra kustamas mantas pirkuma līgumu atzinusi par sev saistošu un to daļēji izpildījusi.

Par atlikušajiem Ls 10 000 puses ar 2011.gada 20.janvārī parakstītu darījuma konta apkalpošanas līgumu (lietas 18.-20.lapa) vienojušas, ka minētā summa darījuma kontā atbildētājai ir jāieskaita līdz 2011.gada 11.februārim.

Līdz ar to nepamatots ir atbildētājas arguments, ka pirkuma maksa Ls 10 000 pie prasītājas atrodas bez tiesiska pamata un saskaņā ar 2011.gada 13.janvāra kustamas mantas pirkuma līguma 5.4.punktu un Civillikuma 1565.pantu līgums ir zaudējis spēku 2011.gada 23.janvārī, t.i., trīs dienas pēc darījuma konta līguma noslēgšanas.

Fakts, ka šo saistības daļu atbildētāja nav izpildījusi, nevar būt par pamatu pirkuma līguma atzīšanai par spēkā neesošu vai tā atcelšanai.

Vienai pusei prasot, pirkuma līgumu izņēmuma veidā var atcelt Civillikuma 2040.pantā minētajos gadījumos, tostarp, kad vien puse bijusi piedabūta noslēgt līgumu vai nu ar otras ļaunprātību, vai ar viltu, vai ar spaidiem.

Kā redzams no pretprasības pamatojuma, lūgumu par pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu atbildētāja pamatojusi ar Civillikuma 1415.pantu. Taču izskatāmās lietas ietvaros Civillietu tiesas kolēģija prasītājas rīcībā nekonstatē nevienu no 1415.pantā minētajiem priekšnoteikumiem darījuma atzīšanai par spēkā neesošu – lietā nav pierādījumu, ka prasītāja veikusi neatļautu un nepieklājīgu darbību, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem un labiem tikumiem, prasītājas darbība nav vērsta uz to, lai apietu likumu.

Tas, ka prasītāja saistībā ar viņai piederošā nekustamā īpašuma atsavināšanu izsolē ir izmantojusi visas tās tiesības, kuras Civilprocesa likums piešķir katrai fiziskai personai savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzībai tiesā, nav atzīstama ne par ļaunprātīgu rīcību, ne draudiem vai spaidiem Civillikuma 1463.panta, ne par neatļautu un nepieklājīgu darbību 1415.panta izpratnē. Tiesas ieskatā atbildētājai, iegādājoties nekustamo īpašumu izsolē, kurā prasītājai piederoša manta pārdota, lai dzēstu viņas parādus, bija jārēķinās ar iespēju, ka bijusī nekustamā īpašuma īpašniece izmantos Civilprocesa likumā paredzētās tiesības, kā rezultātā atbildētājas ievešana iegādātā nekustamā īpašuma valdījumā varētu aizkavēties.

Pastāvot šādiem apstākļiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa lietā iesniegtos pierādījumus novērtējusi vispusīgi un objektīvi. Tiesas secinājumi atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, līdz ar to spriedums ir pamatots un likumīgs.

Civilprocesa likuma 42.panta otrā daļa noteic, ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas (..), tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

No uzziņas par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem lapas (lietas 2.lapa) un tiesas pavēstu uzziņas (lietas 224. - 227.lapa) izriet, ka kopējie uzskaitītie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu dokumentu nosūtīšanu šajā lietā pirmās un apelācijas instances tiesā sastāda 52,38 EUR. Tā kā prasītāja un atbildētāja lietas izskatīšanas laikā veikušas ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu kopā 15,66 EUR, tad no prasītājas un atbildētājas katras par labu valstij piespriežami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 18,36 EUR ((52,38 – 15,66) / 2 = 18,36).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu pusēm nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.-434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

atstāt bez izskatīšanas /pers. C/ prasību pret /pers. D/ par kustamas mantas pirkuma līguma un darījuma konta līguma izpildi.

Noraidīt /pers. D/ pretprasību pret /pers. C/ par pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu vai tā atcelšanu, pirkuma maksas atprasīšanu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 18,36 EUR (astoņpadsmit *euro*, 36 centus).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 18,36 EUR (astoņpadsmit *euro*, 36 centus).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt, ka maksājuma dokuments par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā nekavējoties iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma teksta sagatavošanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sagatavots 2017.gada 26.aprīlī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese *(personiskais paraksts)* I.Jēkabsone

Tiesnese *(personiskais paraksts)* S.Vamža

Tiesnesis *(personiskais paraksts)* U.Danga